

POSTANOWIENIE

Dnia 16 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Grela

w sprawie z powództwa K. Spółki Akcyjnej w K.
przeciwko P. S.
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 września 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 4 grudnia 2020 r., sygn. akt I ACa [...], I ACz [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3060 (trzy tysiące sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 4 marca 2020 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił powództwo K. S.A. w K. przeciwko P. S. o ochronę dóbr osobistych.

Wyrokiem z 4 grudnia 2020 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powódki.

W skardze kasacyjnej powódka, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, wskazała na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Zdaniem skarżącej, w sprawie występuje istotne zagadnienie, które sprowadza się do odpowiedzi na pytanie: czy następca prawny osoby prawnej w rozumieniu przepisu art. 494 k.s.h., dochodzący w postępowaniu cywilnym ochrony dóbr osobistych spółki przejętej, ma obowiązek wykazywania skutków tych

naruszeń dla następcy prawnego, w sytuacji gdy ich imiennym adresatem jest spółka przejęta, a przy tym firma spółki przejętej jest immanentnie i bezpośrednio kojarzona z następcą prawnym?

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W judykaturze już wielokrotnie wypowiedziano się na temat charakterystyki skargi kasacyjnej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18, niepubl.). Wskazano tam m.in., że skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej.

Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przysądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony - co należy podkreślić - wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., nie zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (por. niepublikowane postanowienia Sądu Najwyższego: z 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, z 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, z 26 września 2005 r., II PK 98/05, z 10 maja 2019 r., I CSK 627/18).

Szczegółowa analiza sprawy prowadzi do wniosku, że powyższa przesłanka nie została wykazana. Istotne zagadnienie prawne musi występować w sprawie

jako problem, którego rozwiązanie jest konieczne do wydania w niej orzeczenia w postępowaniu kasacyjnym. Wskazane przez skarżącą zagadnienie prawne nie spełnia tych wymagań. Należy podkreślić, że przyczyną oddalenia powództwa był brak bezprawności działań pozwanego oraz fakt, że określone działania nie stanowiły w okolicznościach sprawy naruszeń dóbr osobistych, a realizację podstawowych praw podmiotowych. Ocena Sądu Apelacyjnego, w oparciu o którą skarżąca skonstruowała istotne zagadnienie prawne, nie wpłynęła w znaczący sposób na rozstrzygnięcie Sądu Apelacyjnego.

Wywód powódki uzasadniający istnienie w sprawie istotnych zagadnień prawnych, nie wskazuje na wątpliwości kwalifikowane, a jedynie zwykłe, które mogą być rozstrzygnięte przez sąd powszechny w toku rozpoznawania sprawy.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej, nie znajdując też okoliczności, które obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu w ramach przedsądu.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i art. 99 k.p.c. w związku z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

jw